

FARNÍ MĚSÍČNÍK

www.farnostbrumov.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

11. 11. 2018

32. neděle

v mezidobí

Číslo: 12

Ročník: 23

Vše, co stojí za to, aby bylo vykonáno, stojí za to, aby bylo vykonáno dobře.

Ch. Dickens

Ježíš Kristus – Král králů

V listopadu každoročně prožíváme závěr církevního roku. Měsíc začínáme slavností Všech svatých, ve které se radujeme ze všech těch, kteří dosáhli cíle a jsou u Pána v nebi.

Následující den vzpomínáme na všechny věrné zemřelé, kteří už nás také přešli na věčnost, ale ještě potřebují nějaké očistění duše. Proto v prvních dnech listopadu na ně zvlášť myslíme, modlíme se za ně při návštěvě hřbitova a snažíme se jim pomoci vstoupit do brány Božího milosrdenství.

Poslední týdny církevního roku potom čteme v liturgii biblické texty o konci života a konci světa. Tyto texty nám ukazují, že náš život nesměru-

je do hrobu, ale k úžasnému setkání se vzkříšeným Pánem. Právě tento moment má pak podtrhnout poslední neděle liturgického roku – slavnost Ježíše Krista Krále.

Ježíš je skutečně Pánem pánů a Králem králů. Ale hodně jinak, než si to obvykle lidé představují. U sv. Marka čteme, jak Ježíš na Petrovo vyznání u Césareje Filipovy: „Ty jsi Mesiáš!“ reaguje příkazem, aby nikomu o tom neřikali. (Mk 8, 30)

Je to docela divné ve srovnání s mnoha texty, kde Ježíš naopak své učedníky vybízí, aby šli do celého světa a hlásali evangelium o tom, že skrze něj přichází světu spása.

Příkaz nemluvit o Ježíšově poslání Mesiáše je řečen v době, kdy ještě sami apoštolové vůbec nepochopili, co to znamená. Projevilo se to v následujících týdnech, kdy na Ježíšovo vyučování, že Mesiáš musí trpět a být vydán na smrt reagovali velmi neadekvátně. Petr to Ježíšovi vylou-

vá, Jan a Jakub se dožadují předních míst v Jeho království, ostatní apoštolové se dohadují, kdo z nich je největší. A teprve po Ježíšově ukřižování, zmrtvýchvstání a seslání Ducha svatého porozumí a mohou být vysláni do světa jako věrohodní svědkové.

I my si tedy musíme stále znovu uvědomovat, že u Krista slovo kralovat znamená sloužit.

Král je ten, který každého doprovází a posiluje, který nikoho nepřehlédne, kdo se opravdu s nasazením všech sil stará o to, aby v Jeho království byl každý šťastný.

K takovému Králi se chceme radostně hlásit tím, že se snažíme Ho alespoň částečně napodobit.

S přáním, ať se to daří, ze srdce žehná P. Richard

Duchovní slovo

Svátek Krista Krále

Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? (Řím 8,31)

Skutečnost Krista, vládce nebe a země je pro člověka zdrojem naděje: lidské struktury plné zloby, intrik a nespravedlnosti převyšuje někdo, kdo na nás pohlíží s láskou. Je Králem - jediným, kterého se nemusíme obávat a kterému můžeme důvěřovat. Jedině s ním může náš život dojít proměny a naplnění. (Podle T. Špidlíka)

Důležité je ale hlavně vědět, co Boží království znamená v tomto světě. Nejedná se o vládu, nýbrž o postoj srdce a duše, jež spočívají v Bohu: pokoj, trpělivost, toleranci, ochotu odpouštět, sílu a schopnost odpouštět. Když se modlíme „přijď království tvé“, prosíme, aby všichni lidé na světě chtěli přijmout tyto vnitřní postoje, aby se všichni stali milosrdnými jako Bůh sám, aby byli naplnění dary Ducha, o nichž čteme v Pavlových listech: láska, pokoj, shovívavost, velkodušnost, ochota odpouštět, sebeovládání... Dary Ducha nám vykreslují Boží „povahu“. Nejsou to hrubé a hlučné ctnosti, jde o jemné hodnoty.

Naše farnost dnes

Z farních matrik – říjen 2018

Pokřtěni byli:

Tomáš Caletka

Sezdáni byli:

Nikola Kaláčová (Brumov) a Jan Cícha (Všechovice)

Pohřbeni byli:

Martin Fojtík 85 let

Vlasta Indruchová 84 let

Josef Slabík 75 let

Bylo:

- V měsíci říjnu modlitba růžence před večerní mší sv.
- Probíhá příprava na biřmování
- Fatimská pobožnost
- Misijní neděle
- Večer chval
- Pobožnost za zemřelé

Bude:

- 13. 11. Fatimská pobožnost, mše sv. v 16.00 hodin
- 17. 11. 13.00 hodin setkání modlitebních skupin z okolí – vede o. Karel Matlok - a Večer chval
- 25. 11. Poslední neděle liturgického roku
- 1. 12. 9.00 hod. Adventní duchovní obnova pro manžele s jáhnem Janem Špilarem (téma „Ježíš, dítě v nás“), v 16.00 hod. mše sv.
- 1. 12. modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin
- 2. 12. 1. adventní neděle – začátek nového liturgického roku – cyklus C
- 6. 12. Mikulášská nadílka - po mši sv. v kostele
- 8. 12. Slavnost patronky kněží mariánů.

Poslaný - konference o modlitbě chval a službě

Dne 6. října 2018 se v kulturním domě ve Valašských Kloboukách konala Konference o modlitbě chval a službě, které jsem se zúčastnil i já. Celou akci pořádal Nadační fond Credo a spolupracovaly Projekt pro mladé (projekt ON), Ignite projekt a Chvály Brno. Motto konference bylo „Jdi, umyj se v rybníce Siloe - to jméno znamená Poslaný.“ J 9, 7

Začínalo se kolem deváté hodiny ranní, kdy nastupovaly na pódium Lamačské chvály, kde mezitím byla hlavní přednáška dne. Přednášku měl pan Braňo Letko na téma: Aby moje služba nesla ovoce. Od jedenácti hodin dopoledne do šestnácti odpoledne byly workshopy a semináře, které byly rozděleny do bloku A, B, C a nacházely se v Gymnáziu Valašských Kloboukách, pastoračním domě a v hlavním sále kulturního domu Klobučan.

V 17 hodin odpoledne se uskutečnila veřejně přístupná mše svatá, kterou sloužil P.Šupol a hudebně ji doprovázela skupina Adorare (CZ). Po mši svaté nastupovala Chválová skupina Timothy(SK). (Název Timothy znamená: „ti, kteří chválí Boha nebo uctívají Boha.“)

Po necelé hodině je vyměnila skupina přátel eSPÉ(SK). Členové kapely se setkávají každý den v běžném životě....Písmena S a P v jejich názvu doslovně znamenají "Silné Poselství".

Celý den se mi neskutečně líbil, příjemné semináře, kde jsem se i zamyslel nad svým životem. Kapely a skupiny hrály dost hlasitě, krásné písničky jsme zpívali a doporučuji příští takovou akci navštívit. Zdůrazňuji, že to není jen pro mladé, potkával jsem tam lidi ze všech generací.

David Patocki

Petice

Před prázdninami jsme v kostele podepisovali petici proti ratifikaci Istanbulské úmluvy.

V této době se ve sněmovně debatuje o návrhu na změnu zákona a v kostele byly další petiční archy a to na podporu manželství muže a ženy, tedy na podporu rodiny a mateřství (manželství), aby bylo jasně definováno, že manželství je trvalý svazek muže a ženy.

Byl totiž podán návrh, aby i soužití homosexuálního páru bylo považováno za rodinu. To však odporuje přirozenosti i Bohem stanovenému řádu. Jenom vztah muže a ženy zaručuje pokračování lidstva. Funkční rodina je záruka budoucích generací a také nejlepší prostředí pro výchovu dětí. Nepochybuji, že všichni křesťané to takto cítí a úředně potvrzeného svazku muže homosexuální pár dosáhnout již existujícím registrovaným partnerstvím.

Využijme naší možnosti demokratickými prostředky zasáhnout do schvalování zákonů a podepišme uvedenou petici.

Když sdělíme svůj názor a souhlas s požadavky petice dopisem či e-mailem konkrétním poslancům – poslankyním i senátorkám – senátorům, kteří nás zastupují, může to rovněž hlasování o přijetí či nepřijetí novely zákona ovlivnit.

Poznámka :

Z naší farnosti byly odeslány petiční archy proti ratifikaci Istanbulské úmluvy se 320 podpisy.

„Neumíme odhalit novou tvář marxistické ideologie. Tentokrát staví na menšinách, které prý většina utlačuje. Zpochybňuje všechno přirozené, jako je právo na život od početí až do přirozené smrti, rozdílnost muže a ženy či právo dětí na bezpečí domova postaveného na věrné lásce otce a matky, kteří své rozhodnutí zpečetili uzavřením nerozlučitelného manželství.“

*Arcibiskup Jan Graubner,
Velehrad 5. července 2018*

Listy svatohostýnské

....Tady musím zmínit obrovskou pomoc mužů z Brumova – Bylnice, kteří ručně vykopali a vyvezli desítky kubíků zeminy z důvodu snížit asi o 40 cm úroveň podlah (v kaplích J.Sarkandra a P. Marie) kvůli tomu, že podlaha bude jako v bazilice provětrávaná a temperovaná. Po dobu 4 dnů v průměru v osmi mužích neúnavně a tvrdě pracovali a někteří si dokonce brali na tuto akci dovolenou a tím nám pomohli ušetřit mnoho desítek tisíc korun...

*Úryvek z článku Petra Janka,
technického administrátora na Sv. Hostýně*

K zamyšlení

Paradoxem naší doby je, že sice máme velké ambice, avšak malou toleranci, širokánské dálnice, ale zúžené názory.

Utrácíme více, ale máme méně, nakupujeme více, ale méně se radujeme.

Máme velké domy, ale malé rodiny, lepší vybavení, ale méně času.

Máme lepší vzdělání, ale méně rozumu, lepší znalosti, ale horší odhad situace, máme více odborníků, ale také více problémů, lepší medicínu, ale horší zdraví.

Pijeme příliš, kouříme příliš, utrácíme nezodpovědně, smějeme se příliš málo, jezdíme příliš rychle, rozhněváme se příliš snadno, chodíme spát příliš pozdě, probouzíme se příliš unavení, málo čteme, příliš často sledujeme televizi a modlíme se velmi zřídka.

Zvětšili jsme své nároky a zmenšili své hodnoty.

Příliš mnoho mluvíme, milujeme velmi málo, nenávidíme příliš často.

Víme, jak přežít, ale nevíme, jak žít. Lidskému životu přidáváme léta, ale létům nepřidáváme život.

Doletěli jsme až na Měsíc a zpátky, ale je nám zatěžko přejít ulici, abychom se seznámili s novým sousedem.

Zdoláváme kosmické vzdálenosti, ne však ty duchovní. Děláme velké, ale ne lepší věci.

Čistíme vzduch, ale špiníme duši.

Dokážeme si podřídit atom, ale ne vlastní předsudky. Více píšeme, dozvídáme se méně. Plánujeme více, ale dosahujeme méně.

Naučili jsme se spěchat, ale ne čekat.

Konstruujeme nové počítače shromažďující stále více informací, ale stále méně spolu mluvíme. Naše doba je dobou rychlého stravování a špatného trávení, velkých lidí a malých duší, rychlých zisků a mizerných osobních vztahů.

Dobou růstu rodinných příjmů a počtu rozvodů, krásných domů a rozvrácených domovů.

Dobou malých vzdáleností, jednorázových plenek, jednorázové morálky, jednorázových vztahů na jednu noc; dobou nadváhy a tabletek, které umějí všechno: nabudí nás, uklidní nás, zabijí nás.

Dobou přeplněných výkladů a prázdných skládů.

Dobou, kdy ta samá technologie umožní, abyste tento text četli, nebo se o něj s někým podělili, anebo prostě stiskli „Delete“.

Nezapomeňte věnovat co nejvíce času těm, koho milujete, protože oni tu s vámi nejsou navždy.

Nezapomínejte obejmout a přitisknout k sobě co nejpevněji blízkého člověka, protože pevné objetí je ten nejcennější poklad, který můžete darovat – přitom nestojí ani cent!

Nezapomínejte říkat často „mám tě rád“ svým blízkým. Polibek a objetí mohou napravit mnohé, když jsou upřímné.

Nezapomínejte se držet za ruce a vážit si chvíli, kdy jste spolu, protože jednoho dne ten člověk vedle vás tu už nebude.

Najděte čas pro lásku, najděte čas pro rozmluvu a najděte čas podělit se o vše, co chcete říci. Protože život se neměří počtem vdechů a výdechů, ale chvílemi, kdy jste jeden druhým unesení.

Autor: George Carlin

Tajemství ráje

Jeden statný, sebevědomý, drsný voják navštívil malého mnicha. „Mnichu,“ řekl mu, „vysvětli mi, co je to peklo a co ráj!“

Mnich zvedl oči, podíval se na mocného válečníka a odpověděl s velkým opovržením: „Tobě mám vysvětlovat, co je to peklo a co je ráj? Tobě bych nemohl vysvětlit vůbec nic. Jsi špinavý a páchneš, ostří tvé dýky dávno zrezavělo. Jsi hanbou všech vojáků. Jdi, ať tě nevidím, nemohu tě snést.“

Voják se rozzuřil. Tvář mu vzteky zrudla, začal se chvět a nebyl schopen vydat hlásku. Tasil dýku a chystal se mnicha zabít.

„A to je peklo,“ zamumlal mnich.

To vojáka zastavilo. Najednou si uvědomil cit a odevzdanost tohoto malého opomíjeného mnicha. Vždyť on nabídl vlastní život, jen aby mu ukázal, co je peklo! Pomalu spustil dýku. V jeho duši se rozhostil mír a pocit vděčnosti.

„A toto je ráj,“ zamumlal mnich.

Podoba

Jedna řeholnice v misii pečlivě ošetřovala odpudivé rány malomocného člověka. Usmívala se přitom a povídala si s nemocným, jako by to byla nejpřirozenější věc na světě. Mezi řečí se nemocného zeptala:

“Věříš v Boha?”

Nemocný se na ni dlouze zadíval a odpověděl: “Ano, *ted'* věřím v Boha.“

Z historie

Rok 1951

Rok 1951 se vyznačuje velkou budovatelskou prací jak ve veřejném životě, tak i v naší farnosti.

Práce naše započaly až v druhé polovici roku a to za finančního přispění státního úřadu pro věci církevní. Byly dány všechny dveře nové do celého kostela firmou Jindřich Loucký, Brumov. Jelikož boční vchod do kostela nevyhovoval, gotický portál byl přenesen pod věž. Dveře pak rozšířeny a opatřeny závětrím. Bylnická – jižní kaple opatřena novým vchodem a schodištěm.

Zmíněná firma vykonala práci za 101.953 Kčs a dán byl materiál v ceně 12.800 Kčs. Stavební materiál, práce zednické a dělníků – mimo brigádníky – 110.825 Kčs. Tři železné rámy v ceně 10.266 Kčs. Všechny dveře si vyžádaly nákladu 250.723,80Kčs. Státní úřad pro věci církevní zaplatil 202.414,80 Kčs

Rovněž fa J. Loucký se postarala o nové naše zpovědnice pod chorou, které stály celkově 130.940 Kčs. Odpočítán materiál 12.800 Kčs a zbytek 118.140 Kčs byl zaplacen Státním úřadem pro věci církevní.

Dne 21. prosince byl ještě do našeho kostela převezen oltář z velké kaple Kněžského semináře v Holici u Olomoci. Nyní je částečně poškozen a uložen v Bylnické kapli.

Během celého roku pokračovaly práce na úpravě hřbitova. Hlavně po dokončení polních prací, kdy velmi pěkné brigády Bylničanů udělaly mnoho práce hlavně vyštěrkování cesty ke kříži.

Schodiště bylo též dokončeno. Odstraněn dřevěný plot od farní zahrady a dostavěny sloupy, mezi ně pak instalován drátěný plot.

Vstupní brána nad schodištěm ke kostelu rozšířena asi o 60 cm.

Pro kostel byla zakoupena Vánoční Madona, která během vánočního období byla umístěna na svatostánku hlavního oltáře.

Hodné ženy z Brumova věnovaly kapli sv. Anny novou oltářní plachtu a nové antependium a na Vánoce nové antependium pro oltář Panny Marie v Brumovské kapli.

Srdečné a upřímné zaplať Pán Bůh!

V celé farnosti bylo pociťováno, že již za dva roky zde nebylo Tridua. Proto i sv. přijímání se zmenšilo na pouhých 14.800.

Jelikož nejsou stavovská cvičení a tovární duch hodně zasahuje do rodin je hodně pociťovat uvolnění mravů hlavně mezi dorůstající mládeží.

Vldp. P. Antonín Balcárek, katecheta, byl od 1. dubna 1951 jmenován zdejším kooperátorem.

V Brumově 31. prosince 1951

P. Arnošt Horák, farář

Svědectví

Jak si mě našla Pravda ve chvíli, když jsem Ji už nehledala...

Já sama jsem pravdu hledala dlouho, a pak se mi dala sama najít ve chvíli, kdy jsem ji už nehledala. Vyrůstala jsem v silně ateistické rodině, kde se razilo heslo „žádnej pámbíček ti nikdy nepomůže/neexistuje/na světě se musíš postarat sama“ etc. Prožila jsem spokojené dětství, učení mi šlo samo, měla jsem spoustu kamarádů, takže jsem nikdy nějaký hlubší smysl života nehledala. Vždy jsem věřila v nějaký princip, který nám řídí naše ubírání, dává nám určitá znamení, dokonce jsem svůj život řídila určitými pravidly a každodenními „rituály“, které, když proběhly jinak, mi třeba pokazily písemku. Ovšem odmítala jsem jakéhokoli boha, osud, karmu, cokoli. To mi k životu stačilo. Zlom nastal po maturitě, když jsem nastoupila na Fakultu veterinárního lékařství v Brně. Mojí představou smyslu bytí bylo vždy jakési naše poslání, nějaký náš úkol na tomto světě, ke kterému nás ten princip vede, když ho necháme. Tím mým posláním mělo být zachraňovat a pečovat o zvířata, vždy jsem to tak cítila. Při studiu se mi ale tato iluze zbourala, doslova. Během dobrovolné praxe u veterinárního lékaře jsem zjistila, že tohle není práce pro mě, že jde o jiné věci, než jsem si myslela. Škola mě proto přestala bavit, přestala jsem se učit, i moje vztahy s tehdejšími spolužáky byly špatné. Horší však bylo, že jsem si uvědomila ztrátu svého poslání, svého smyslu života. Začala jsem přemýšlet, hledat, ptát se. Hledala jsem hlavně na východě a u velkých filosofů, v myšlenkách jsem tíhla k volnomyšlenkářství Alexandra Supertrampa, četla jsem o reinkarnacích, o Krišnovi, o Buddhovi, poslouchala jsem metal a sympatizovala s pohanskými kmeny. Nic mi nedokázalo odpovědět na moje otázky, uspokojit mysl, řekla jsem si, protože jsem tak byla vychovaná, že žádnej z těch pámbíčků prostě opravdu neexistuje, a nechala jsem to být.

Ten rok zrovna otevírali na ČZU nový obor. Jelikož jsem se o canisterapii a vodící psy během

studia na veterině začala zajímat, tak jsem si podala přihlášku. Uvnitř jsem cítila, že sem prostě „musím“! Na školu jsem v říjnu nastoupila a konečně jsem měla pocit, že žiju naplno. I nadále jsem ale občas po nějaké knížce šáhla, ale vždy to skončilo stejně, navíc jsem se v Praze cítila dobře, otázky ustaly, přišli noví přátelé, přestala jsem hledat.

Během zkouškového jsem občas přes víkend zůstala v Praze, abych se v klidu učila. Seděla jsem u skript na pokoji, když jsem z ničeho nic doslova „dostala“ myšlenku „Co si asi myslí ostatní lidé o smyslu života?“ A tak jsem do internetového vyhledávače zadala heslo „smysl života“ a otevřela první vyhledaný odkaz. Stránka vypadala dostatečně hloubavě, a bylo mi hned jasné, že autor je křesťan. HAHÁ, tak ukaž hochu, začala jsem se pro sebe smát. Úsměv mi ale na rtech začal postupně mrznout a mizet, když jsem postupně dostávala odpovědi na otázky, které jsem myslela, že už řešit nebudu, protože řešení neměly. Tady byla ale jasná a rozumná fakta, jedna věc zapadala do druhé, a celé to fungovalo! A hlavně: poprvé jsem měla pocit, že čtu o věcech, které se týkají mě. Popření evoluční teorie, důkazy pravdivosti Bible a – oběť Ježíše Krista. Jeho roli v křesťanství jsem nikdy pořádně nepochopila a najednou by mi měl být zachráncem? Považovala jsem se za dobrého člověka, ale až Ježíš mi ukázal, že mám své chyby. Dlouho jsem odmítala sama sobě přiznat, že věřím, že je to tak, přece nemůžu věřit něčemu, čemu jsem se celý život smála?!

Našla jsem na internetu video, svědectví chlapíka, který zažil klinickou smrt. Žil podobně jako já, ale od toho zážitku miloval Ježíše Krista a začal žít nový život. Na konci videa říkal, jak může Ježíš stát součástí mého života, ale v tu chvíli už nemluvil on, ale přímo ke mně promlouval Ježíš, cítila jsem Jej všude kolem sebe, rozbušilo se mi srdce, zaklapla jsem notebook a utekla z pokoje.

Trvalo mi pak snad ještě snad týden, než jsem překonala strach a Ježíše přijala jako milujícího Spasitele. Všude, kam jsem šla, jsem Jej cítila, pořád jsem Jej vnímala, Jeho utěšování Neboj se, udělej to, bude to dobré...Bála jsem se blesků nebo nějakého zemětřesení či snad že se mi Ježíš zjeví a bude mi před obličejem mávat stigmaty... Nic z toho se nestalo, ale uklidnila jsem se.

No a pak jsem se začala scházet s křesťany, abych naplno pochopila, co se stalo a že je to to nejlepší, co se mi stát mohlo. Hlavně jsem poznala, že je Bůh živý a že to není ta přišroubovaná socha na kříži. Můžu Vám předložit tisíc argumentů, můžu Vám odpovědět na spousty otázek, na spousty samozřejmě odpověď neznám, ale tohle je něco, co jsem sama prožila, a tohle mi už nikdo nevezme. Křesťankou jsem rok a na to, co jsem s Bohem prožila, je jakýkoli argument prostě krátký...)

Lucka

Svatí

Sv. Mikuláš – biskup

Sv. Mikuláš měl dobré srdce a stal se biskupem v městě Myra v maloasijské Lykii (na území dnešního Turecka).

Narodil se asi před rokem 270; za místo Mikulášova narození je uváděno přístavní město Patara na jižním pobřeží Malé Asie. V době pronásledování, za vlády císaře Diokleciána, byl poslán do vyhnanství. Vrátil se a roku 325 se zúčastnil koncilu v Niceji. Zemřel ve vysokém věku s pověstí svatosti. Byl mužem skromným a dobrého srdce. Základy křesťanské výchovy přejal od rodičů, po nichž později zdědil nemalé jmění, kterého používal ke konání skutků milosrdné lásky. Je nejznámější právě pro ctnost milosrdné lásky.

Podle legendy se v rodném Mikulášově městě dostala do velké nouze jedna rodina šlechtického původu, v níž otec, který neměl na věno pro své tři dcery, chtěl prodávat jejich panenství. Mikuláš, aby je uchránil od údělu prostituce a zbavil nejhorší bídy, za noční tmy jim vhodil do okna měšec s penězi, dostačujícími jako věno pro první dívku. Totéž udělal ještě dvakrát a svými milosrdnými skutky utvrdil rodinu ve víře v Boží lásku a uchránil ji. Po odhalení, aby se vyhnul pochvalným řečem i pro touhu výhradní službě Bohu, se vydal na pouť do Svaté země. Životní příběh pokračuje vyprávěním o jeho plavbě na lodi plující do Egypta. Za velké bouře přepadla námořníky úzkost a v obavách, že nad živlem ne zvítězí, prosili o modlitbu. Mikuláš se pln důvěry v Boží pomoc obrátil modlitbou k nebi a vichřice ustala a moře se uklidnilo. Další legenda je o Mikulášově zásahu, když guvernér Eustach za úplatek odsoudil v Myře tři nevinné vojáky na smrt. Biskup, který se to dověděl od důstojníků u něho ubytovaných, přispěchal na místo poprav, vytrhl katovi zvednutý meč a pohrozil guvernérovi. Ten byl nucen přiznat svůj hřích a nevinné propustit. Ostatní přítomní přihlíželi Mikulášovu záchrannému vystoupení s úctou. Guvernér se chvěl strachem, aby nebyl u císaře obžalován, sliboval polepšení, a proto se Mikuláš nad ním slitoval a odpustil mu.

Sv. Mikuláš byl pokorný a nikdy nevyhledával své vlastní cti, ale snažil se vždy šířit slávu Boží.

Z liturgie

11. 11. 2018 32. neděle v mezidobí

„Tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní.“

1. čtení: 1Kral 17,10-16

2. čtení: Žid 9,24-28

Evangelium: Mk 12,38-44

Ježíš učil zástupy: „Varujte se učitelů Zákona! Chodí rádi v dlouhých řízách, mají rádi pozdravy na ulicích, první sedadla v synagogách a čestná místa na hostinách; vyjídají vdovám domy pod záminkou dlouhých modliteb. Ty stihne tím přísnější soud.“ Potom se posadil proti chrámové pokladnici a díval se, jak lidé dávají do pokladnice peníze. Mnoho boháčů dávalo mnoho. Přišla také jedna chudá vdova a dala dvě drobné mince, asi tolik jako pár halířů. Zavolal své učedníky a řekl jim: „Amen, pravím vám: tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice. Všichni totiž tam dali ze svého nadbytku, ona však dala ze svého nedostatku. Dala všechno, co měla, celé své živobytí.“

Ozvěna slova:

Za srovnáním postoje boháčů a vdovy bychom mohli najít srovnání dvou cest, které máme i my na vybranou. Učitelé Zákona dělají mnoho správných věcí, ale svůj život mají závislý jen na své výkonnosti - dodržování zákona, posty, odevzdávání desátků. Oni dali ze svého nadbytku. Zůstal jim základ, který bohatě stačil na živobytí. Byli tedy nezávislí na Bohu. Ale vdova dala všechno, co měla, dala ze svého nedostatku. Dala vše, a tím dala svůj život do rukou Boha. Tohle je cesta Ježíšova, on dává do rukou svého Otce vše, nejen své živobytí, ale sebe, svůj život, protože je na Otci zcela závislý. Tato cesta znamená pravé učednictví. Bůh nechce jen něco od tebe, ale chce tebe. Uděláš-li svůj život závislým na něm, uděláš prostor pro lásku mezi ním a tebou. Udělat svůj život zcela závislým na Bohu není nezodpovědnost, ani lehká cesta. Je to naopak cesta těžká, plná tíhy křížů, ale také plná prostoru lásky bez hranic. Kdo z bohatých z tohoto světa byl tak šťastný jako třeba svatý František z Assisi? Kdo dovede lépe přijmout Krista, nežli chudí, kteří snesou svoji závislost na úrodě, na počasí a nehledají za každou cenu cestu k nezávislosti.

2. 12. 2018 1. neděle adventní

„Blíží se vaše vykoupení.“

1. čtení: Jer 33,14-16

2. čtení: 1Sol 3,12-4,2

Evangelium: Lk 21,25-28.34-36

Ježíš řekl svým učedníkům: „Budou znamenání na slunci, na měsíci i na hvězdách, na zemi úzkost národů, bezradných nad hukotem a příbojem moře; lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přijde na celý svět, neboť hvězdný svět se zachvěje. A tehdy lidé uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s velikou mocí a slávou. Až to začne, vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení. Dejte si pozor, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a pozemskými starostmi, aby vás den soudu nezastihl znenadání; přijde totiž jako léčka na všechny, kdo přebývají na celé zemi. Proto bděte a modlete se v každé době, abyste mohli všemu tomu, co se má stát, uniknout a obstát před Synem člověka.“

Ozvěna slova:

Jsme stále v očekávání něčeho. Někdo čeká na poslední hodinu, někdo na příchod dětí ze školy, někdo na vývoj situace, na výplatu, na uzdravení, na lepší časy, na nový život. V očekávání se projevuje touha, naděje, netrpělivost, ale někdy i obavy a strach. Aniž bychom si to uvědomovali, očekávání nás mění. V závislosti na tom, co čekáme a s jakým nastavením, takovými se stáváme lidmi. Co očekávám a po čem toužím já? Chci dát více prostoru Dobru nejvyššímu, které se k nám sklání a přichází v poníženosti a pokoře? Když na někoho čekám, musím mu dát více místa, času, musím se něčeho vzdát, něco dát.

Ať je pro tebe advent jako dveře. Můžeš je otevřít pro své blízké, můžeš dovolit Ježíši, aby vstoupil do tvého srdce.

Ať je pro tebe advent jako světlo. Můžeš si více posvítit do svého nitra, můžeš být světlem pro lidi kolem sebe.

Ať je pro tebe advent jako lavička. Můžeš si najít čas a posedět chvíli s Bohem, můžeš si přisednout k bližnímu a vyslechnout ho.

Ať je pro tebe advent jako hodiny. Můžeš se více těšit na brzké setkání s Kristem, můžeš věnovat svůj čas člověku, který už na to dlouho čeká.

Ať je pro tebe advent jako klíče. Můžeš jimi otevřít místa v srdci, která jsou už dlouho zabouchnutá, můžeš hledat řešení zdánlivě neřešitelných věcí.

Ať je pro tebe advent jako zvoneček. Můžeš zvonit každý den radostí, můžeš svým životem zvěstovat radostnou zvěst.

Slovo Boží v liturgii:

18. 11. 2018 33. neděle v mezidobí

1. čtení: Dan 12,1-3

2. čtení: Žid 10,11-14.18

Evangelium: Mk 13,24-32

25. 11. 2018 Ježíše Krista Krále

1. čtení: Dan 7,13-14

2. čtení: Zj 1,5-8

Evangelium: Jan 18,33b-37

8. 12. 2018 Panna Marie počatá bez poskvrny dědičného hříchu

1. čtení: Gn 3,9-15.20

2. čtení: Ef 1,3-6.11-12

Evangelium: Lk 1,26-38

Úmysly apoštolátu modlitby - listopad

Evangelizační úmysl – aby u mužů a žen zasvěcených Bohu vzplálo misijní nadšení a byli nablízku chudým, vyhnancům a těm, kdo jsou umlčeni a nemají slovo.

Národní úmysl – za takové poznání Pána Ježíše, které nám umožní plně se na něj spoléhat.

Drakiáda Brumov

Mše sv. v Sidonii

- 17. 11. Za rodiče

Krahulcovy a Varčekovy

- 24. 11. Za rodiče Breznické

- 1. 12. Za Pavla Poláčka,

rodiče Hnilovy a Poláčkovy

- 8. 12. Za Marii (1. výročí) a Josefa Kolínkovy

Něco pro zasmání

● Přijde pán do obchodu se zvířaty a povídá prodavači: „Prosil bych tři potkany, dvě myši, 25 švábů a 40 sklípkanů.“ „Uff, no, snad to dám dohromady. Na co to vůbec potřebujete?“ „Ale, stěhuji se a ve smlouvě je bod: vrátit byt ve stavu, v jakém jej dostal.“ „Vy jste šprýmař“, usměje se pobaveně prodavač.

„No, mne to moc k smíchu nepřijde - odpole dne jdu vykopat toho dědu, ke kterému jsem se tenkrát přistěhoval...“

● Dirigent orchestru měl velké potíže s bubínkem. Mokrát to spolu probírali, ale bubeníkův výkon se pořád nedařilo zlepšit. Jedenkrát už to dirigent nevydržel a před celým orchestrem nahlas řekl: „Když někdo neumí hrát na svůj nástroj, tak mu ho vezmou, strčí mu do ruky dvě paličky a udělají z něho bubeníka.“ A z orchestru se ozvalo: „A když ani to nepomůže, tak mu jednu paličku seberou a udělají z něho dirigenta.“

● Potkají se dva důchodci, baví se o všem možném a najednou ten jeden povídá: „Člověče, Ferenc, já mám hrozný problémy se spaním, ne a ne usnout.“ - „Tak to dělej jako já. Já počítám do tří a pak už tutově usnu.“ - „Fakt, jo? Jen do tří?“ - „No, někdy teda i do půl čtvrtý...“

Úmysly mší svatých na měsíc listopad – prosinec 2018

12.	PO	7.30	
13.	ÚT	16.00	
14.	ST	17.00	Za + Marii Kolínkovu, + Petra Kolínka a Boží požehnání pro živou rodinu
15.	ČT	17.00	Za + Františku a Aloise Kostkovy, + syna a zetě, + rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
16.	PÁ	17.00	Na poděkování P.Bohu za dožití 50 let života s prosbou o zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu.
17.	SO	7.30	Za + rodiče Krahulcovy, 4+ syny, poděkování P. Bohu za dožití 80 let života, Boží ochranu a pomoc pro živou rodinu
18.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Annu a Antonína Kostkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Františka Pindáka, dvoje + rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
19.	PO	7.30	
20.	ÚT	17.00	Za + Viktorii a Josefa Ptáčkovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
21.	ST	17.00	Za + rodiče Ptáčkovy, bratry Stanislava a Oldřicha, tetu Annu Hovězákovou, Aloisii Zouharovou, strýce Ludvíka Velického a živou rodinu.
22.	ČT	17.00	Za + Marii Lysákovou, + manžela, + Aloise Lysáka a duše v očistci
23.	PÁ	17.00	
24.	SO	7.30	Za + Václava Jelínka, dvoje + rodiče, duše v očistci, ochranu P. Marie a Boží požehnání pro živou rodinu
25.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Strnku, + rodinu Poláchovu, dar Boží pomoci a ochrany pro živou rodinu Za + Karla Jelínka, 3 + sestry a dva bratry, + rodiče Jelínkovy, Lysáčkovy, Bártlovy, + Marii Hořákovou, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
26.	PO	7.30	
27.	ÚT	17.00	Za+ Josefa Horečného, + sestru Marii, švagra Františka a jeho + manželku Františku, rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živou rodinu
28.	ST	17.00	
29.	ČT	17.00	
30.	PÁ	17.00	Za + Antonína Šuchmu
1.	SO	7.30	Za + rodiče Bližňákovy, 3 + syny a živou rodinu
2.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Jana a Josefu Hořákovy, + švagra Ladislava Štekmajera a živou rodinu. Za farníky
3.	PO	6.30	Za + rodiče Vaňkovy, + syna, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
4.	ÚT	17.00	Za + Ladislava Strnada, jeho + syna Štěpána, + Josefa Bařinku, jeho + rodiče a rodiče Strnadovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
5..	ST	17.00	Za + Františka Křeka, dvoje + rodiče, jejich + sourozence, + zetě Pavla a Ludka, + švagra Františka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
6.	ČT	17.00	Za + rodiče Slováčkovy, + syna Františka a Boží požehnání pro celou živou rodinu
7.	PÁ	7.30 17.00	Za živé a + členy živého růžence Za živé a + včelaře z farností, ochranu a pomoc Boží
8.	SO	7.30 10.00	
9.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Machalu, dvoje + rodiče, jejich + děti, vnučku Petru, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky